

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

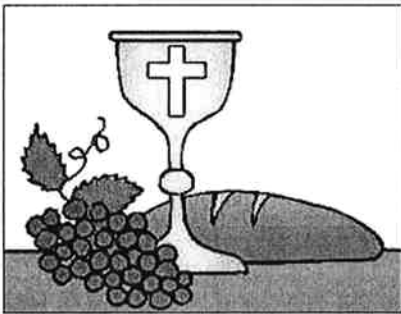
IX. évf. 6. szám

2004. JÚNIUS

Június 13.: Úrnapja

„Mi a mélyebb és gazdagabb életet keressük,... s ennek nyitja az egyesülés Krisztussal. Ez egyesülésre figyelmeztet az Eucharisztiaiban a kenyér színe: egyetek, de vigyázzatok, hogy az evés csak jel, mely egyesülést sürget, egyesülést, ahogy a lelkek egyesülni szoktak... Áldozni úgy kell, hogy az ember a lelkét eltölti az Úr Jézus gondolataival, hogy képét soha el ne felejtse. Megnyugtató és élvezetes kontempláció! Én nézem Őt s Ő néz engem.”

Prohászka Ottokár

Május 30.: Pünkösdvasárnap

Pünkösti vihar

Pünkösd vihara felráz, ahogyan a zúgó szélvész felrázta a jeruzsálemi egyház első pünkösti tanúit is. A szélvészen az állott levegő megmozdul. A zúgó szélben nem lehet aludni. A szélvihar mozgalmas. Hatására a vízben a hullámok egyszerre mozdulnak, a fák egy irányba hajladoznak. Egy irányba hullámozik a vetés, egyfelé száll a füst.

Pünkösdkor a Szentlélek ereje bennünk is szélvi-harként hat, ha nyitott lélekkel várjuk. Isten ma is lángra tudja gyújtani a szíveket. Ha nem működne a Szentlélek, Jézus Krisztus nagyon távoli lenne. Vele azonban az egyház szentháromságos közösség, mely egyfelé tart. Szentlélek nélkül a liturgia csak visszaemlékezés lenne, általa eleven valóság. Ha odafigyelő, tiszta lélekkel várjuk a Szentlelket, a találkozás Vele nem lesz hatástalan. A bennünk feszülő jó, választásink, döntéseink belső erőként melegítik fagyos, darabos szívünket. A Bölcsesség Lelke megerősít, ahogyan az apostolokat és a jelenlétűket megerősítette akkor, ott, az első pünkösd viharában, Jeruzsálemben. Adja az Úr, hogy a Léleknek ez a mozgóereje tiszta levegőjével, a megújulni akarás vágyával egy irányba, az örök üdvösség felé sodorjon mindnyájunkat, egyházunk gyermekeit.

Keglevich Lászlóné

Újlaki szentek: Szent Péter

Áthalad a zajos, rohanó, éjjel-nappal nyüzsgő városkapun, ahol a hatalmas paloták mögött fojtó, nyomasztó sikátorok lapulnak. Beszél a kapzsi tekintetű gazdagokkal, az önteltekkel, akik kinevetik, és a szegényekkel, akik végnélküli robottal töltik napjaikat. Az emberek élete nem, de tekintetük hasonló: boldogtalanság sir minden pillantásukban. Reménytelenség visszhangzik bennük, mert csak magukkal vannak elfoglalva.

Ugyan ki ne mondaná: ez az én városom, az én honfitársaim. Pedig ez a város Róma volt, amikor Péter apostol megérkezett oda. Szomjasan itták szavait azok, akiknek volt fülük a hallásra.

Péter nem volt irástudó, és gyakran előbb szólt, mint gondolkodott. Amikor Jézus fölvezette tanítványai előtt a jövőt, ő kifakadt, s ezért el kellett viselnie Jézus kemény szavait (Mt 16,21). Kardot rántott, amikor Mestere veszélybe került, nemsokára mégis háromszor megtagadta őt. Különös, de talán éppen ez a gyarló emberi reagálás emeli őt a legkedveltebb szentek sorába, ez teszi őt megannyi történet, legenda, sőt tréfa főszereplőjévé, mennyország portásává, időjárás-csinálóvá.

„Te Péter vagy, s én erre a kösziklára fogom építeni egyházamat, s az alvilág kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait. Amit megkötsz a földön, meg

Sólyom László felvétele

lesz kötve a mennyekben is, és amit föloldasz a földön, föl lesz oldva a mennyekben is” (Mt 16,15). A mennyország kulcsával ábrázolt szent templomunkban a Mária oltár jobb oldalán található.

A korábban Simonnak nevezett tanítványt Jézus Kéfásnak nevezi el, ami görögül Petrosznak hangzik és sziklát jelent. Mint tudjuk, Péter nem jellemében volt sziklához hasonlatos, Jézus mégis őt ruházta föl teljességgel, hogy fölépítse az Egyházat. Péter a Szentlélek elküldésének pillanatától legfőbb feladatának tekintti, hogy megfeleljen vezető szerepének.

Valószínűleg ez a paradoxon – hogy egy akkoriban megvetett halász ilyen karriert fusson be, ilyen óriási feladatot kapjon Jézustól, azt kiválóan teljesítse, ezért üldözzék, elfogják, megkínözzák, halálra ítélik és vértanúságot szenvedjen – nagyon mélyen megérintette az embereket. Nemkülönböztetve ennek módja, ahogyan hitét és szerénységét az utolsó pillanatig megőrizte: megköszönte a bírónak az ítéletet, hiszen ezáltal hazatérhetett imádott Mesteréhez. Azt kérte hóhéraitól, hogy fejfelé szegessék a keresztre, mert nem találta magát méltónak, hogy ugyanúgy haljon meg, mint a Megváltó. *folytatás a 2. oldalon ⇨*

Családi események

A keresztség szentségében
részesült: május 2-án

Csáky Kolos Benedek, 15-én Szilágyi Gerda.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

május 8-án Szeles Gábor és Hanustyák Viktória, 15-én Eszenyi Gábor és Frank Judit; Balogh András és Dienes Mónika; Tatorján József és Kálmáni Ágnes; Csizmadia Ferenc és Dukkon Krisztina, 22-én Marosi Gábor és Kleinhappel Adrienn; Babics Egon és dr.

Horváth Nikoletta, Szokolczai Norbert és Harsányi Judit (a Bakáts téren), 29-én dr. Fehér Zsolt és dr. Bodó Tímea.

Halottaink:

Velekei Józsefné (92), Marsó Miklós (83), Ecker Vilmosné (91), Börcsök Jenőné (86), Szoboszlai Károlyné (58), Matzke Gábor (60), Szűcs Lászlóné (84), Hermann Tibor (98), Horváth Istvánné (59), Orlowski Károlyné (93).

⇒ folytatás a 3. oldalról

Érthető, hogy Szent Pétert különösképpen

a halászos tisztelték, amit számos magyar szokás, elnevezés és tárgyi emlék is megörökít. A somorjai halászos például ötvenedik életévük után szakállat eresztettek, amit tréfásan Szent Péter szakállának neveztek. A felső-tiszavidéki halászos viszont így fohászokdta: „Szent Péter segíts! Jól tudod hova megyünk. Azt is tudod, mit akarunk!” Ugyanis a régi hiedelem szerint nem szóltak róla, hogy halászni mennek, nehogy a gonosz megakadályozza a fogást. A szegedi halászos Szent Péter vizeként emlegették az örvényt, ezzel próbálva megszelídíteni azt.

Róma első püspökét természetesen minden hívő tiszteli, és a tridenti zsinat után szinte minden templomban megjelenik ábrázolása. Péter-Pál napja, június 29. ősi nagy ünnepünk, hajdan saját vigíliája és nyolcada volt. Péter-Pál napját az aratás megkezdéseként tartják számon, bár ez éppúgy kötődik Sarlós Boldogasszony három nappal későbbi ünnepéhez. A templomdedikációk szerint hazánkban legrégebben, 1009-ben a pécsi székesegyházat szentelték Szent Péternek, mindjárt ezután következett az óbudai Péter és Pál-prépostság Szent István-kori alapítása.

Hadd utaljunk végül arra a gazdag mondai hagyományra, amelynek hőse a Mesterével vándorló kíváncsiskodó, berzenkedő, de jóra való Szent Péter. Magyarul először 1949-ben német eredeti nyomán jelent meg egy bizonyos Vencel fordításában „Krisztus Urunknak Szent Péterrel való beszélgetése ez mostani világnak elfordult és gonosz s veszedelmes állapotjáról”.

Arany János: *A hegedű* című víg legendája egy Debrecen környéki útszéli csárdánál játszódik, ahová Péter mindenáron be akar térni, hiába akarja lebeszélni róla Mestere. Jézus ezért hegedűt teremt a hátára, de mivel Péter hegedülni nem tud, jól ellátják a baját a mulatevők, s még az Úr is megfeddi: „Kíváncsiság bűnnek fele, / A rossznak már nézése ront; / Ki szánt szándékkal lett bolond, / Hagyd ott! Ne szólj aznap vele.”

Kocsos Éva

Dr. Sugár Frigyes

Újlaki arcok

Gazdasági jogász vagyok, közel 10 éve költöztünk Óbudára óvónő feleségemmel és két, akkor még aprócska lányommal, akik ma már elmúltak 13 és 10 évesek. Nagyon hamar megszerettük a szép környezetet, a kiránduláshelyeket, s ma már végérvényesen ide tartozóknak érezzük magunkat. Az újlaki templomban szinte észrevétlenül egyre ismerősebbek lettek az idegen arcok, egyre nagyobb figyelemmel hallgattuk György atya szavait. Olyan ajándékok tudott adni gyermekeinknek, amely ugyan kézbe nem vehető, a többieknek nem mutogatható, mégis sokkal értékesebb. Őszintén bízom benne, hogy a szentmiséken elhangzott, kicsik számára is érthető példabeszédek, a hittanoktatás, a felkészülés és az elsőáldozás hozzájárulnak ahhoz, hogy a gyermekek befogadjanak olyan értékeket, amelyekről manapság sokan hajlamosak megfélemezni. A hagyományos szórakoztató média műsoraiból áradó erőszak és ostobaság napról napra torzítja a fiatalok lelkét.

Szélmalomharcnak, dac kiváltásának nincs értelme. Példamutatással próbáljuk gyermekeinket megismertetni olyan hagyományos, szüleinktől és nagyszüleinktől örökölt értékekkel, amelyek semmiképpen nem halványodhatnak el egy lassan mesterségessé, „virtuálissá” váló, pénzcentrikus világban. A család nyújtotta biztonság, a szülőktől kapott szeretet, a hitre történő nevelés, törődés, türelmes beszélgetések vezetnek oda, hogy a gyerekek lassan eljussanak saját értékeink megértéséhez és elfogadásához.

Szükségünk van a hitre. A hagyományok őrzése, a templomba járás, az ünnepek valódi tartalommal történő megtöltése, a türelemre, önzetlenségre törekvés és sok egyéb „apróság” lehetőséget adnak arra, hogy belső tartásunkat, közösséghez tartozásunk jó érzését hívőként és szülőként is megőrizzük.

Lelki békénk – saját tapasztalatom szerint is – értékesebb a sokak számára mindent jelentő és pótló anyagi javaknál.

Elnézést kérek az Olvasóktól, hogy a szokásos bemutatkozási formától némiképp eltértem, de úgy éreztem, hogy e gondolataimat érdemes másokkal is megosztanom.

Újlakiak a máriacelli „népek zarándoklatán”

Vártuk, kilenceddel készültünk rá, György atya, a Szaszovszky házaspár, Horvay Marika, Fábry Pali és mások munkálkodtak sikeréért, amit ezúton is megköszönünk. Május 21-én éjfélkor János atya áldásával indult el autóbussunk 49, nagyrészt újlaki hívővel. Kora reggel Máriacellbe érkezve a nagy tömeg miatt nem jutottunk be a kegytemplomba, de a templom szíve-lelke, az üvegfallal védett Mária-szobor kijött közénk, zarándokok közé. Népviseletbe öltözött csoport vitte a szobrot a szentmise színhelyére, a repülőtérré. Amikor megpillantottuk, meghatódva láttuk Mária ruhájára hímelve magyar címerünket a résztvevő nyolc ország címere között. A rossz időjárás, a hideg, a szűnni nem akaró esőzés miatt a szervezés nem volt zökkenőmentes. Hosszas gyaloglás után a szentmise színhelyére érve átázva vacogtunk a tömegben. Nehézségeinket volt miért felajánlani. Angelo Sodano bíboros mutatta be a „népek zarándoklatának” szentmiséjét több mint száz püspök, köztük Erdő Péter bíboros érsekünk segédletével. A szertartást, melyen köztársasági elnökünk, Mádl Ferenc is részt vett, az európai keresztény hagyományokon alapuló egység gondolata fogta össze, amit a Szentatya üzenete is megerősített. Ezért imádkozott százezer zarándok.

A zord időjárás okozta viszontagságokért gráci vendéglátóink meleg szeretete kárpótolt. Finom vacsorával vártak kit a misszióházban, kit családoznál. Reggelre sokan megtisztítva találták lucskos, sáros lábbelijüket a vendéglátók alázatos szeretetének tanújeleként. Elhalmoztak minket apró figyelmességeikkel. A piros-fehér-zöld szalvéták, a magyaros virágdíszítés mind ezt jelezte. Prédikációjában Wallner atya Boldog Apor Vilmos püspökről emlékezett meg. A szentmisén gráciak és újlakiak „egy szívvel-lélekkel” vettünk részt. A Súd-Graz plébánia kórusa énekelt. A csoport nevében Szaszovszky József köszönte meg a vendéglátást és viszontlátogatásra invitálta az osztrákokat. Városnézés, egy nagy szeretettel és gondossággal elkészített ebéd és közös ajándékunk átadása után Németújvárra, Boldog Batthyány Strattmann László sírjához vezetett utunk. Letettük koszorúnkot, leróttuk kegyeletünket. Eléhoztuk kéreéseinket, hálánkat, hiszen meghallgatások ma is történnek. A ferences atyák jóvoltából a Batthyány család kriptájába is lemegettünk. Hazafelé az autóbussban imával, énekkel köszöntük meg, hogy részesei lehettünk ennek a nem éppen könnyű, de egymást segítő, közösségformáló szép zarándoklatnak. „Kizarándokoltunk” egy kicsit önmagunkból.

Keglevich Lászlóné

„Menjetek be kapuin hálaadással”

Május 2. és 9. között valósult meg a régóta tervezett-szervezett missziós hét plébániánkon. Ezt a vasárnaptól vasárnapig tartó eseménydús hetet megelőzték az elő-készületek: kisebb, nagyobb és óriás plakátokon, szórólapokon és a kerületi újságokban hirdettük meg a választható programokat. Meghívtuk a környező boltok munkatársait, hogy amennyiben tehetik, vegyenek részt rendezvényeinken. A margitszigeti kápolna körül sétálókat fiataljaink

invitálták az újlaki missziós hétre. Sok hívónk is eleget tett felhívásunknak és személyesen kézbesített környezetében néhány meghívót. Elsőpéntekes testvéreink imáikkal segítették a misszió sikerét, és négy vasárnap délelőtt szentségimádás keretében templomunkban is imádkoztunk e célért. Ennyi előkészület után kicsit meghökkentő volt az első előadáson résztvevők alacsony létszáma, amit némileg magyaráz, hogy aznap éppen Anyák napja is volt.

Május másodikán, vasárnap délelőtt egy fokolárés házaspár előadására hívtuk az újlakiakat a Szent Erzsébet terembe. *Közösség a családban* volt a címe Körmeny Imre és Mária és Klára előadásának – igen, vendégeink mindjárt magukkal is hozták öt gyermekük közül a középsőt, akinek részvétele szépen hitelesítette az elhangzottakat. Ahogy korábban schönstatts vendégeink, Körmeny-ék is főleg saját családjuk példáival színe-

sítették előadásukat, ami ettől vált életszerűvé. De beszéltek tágabb családjukról, a ma is élő Chiara Lubich alapította Fokoláre mozgalomról is, mely sok családos programjuknak, nyaralásuknak is keretül szolgál.

A jelenlévők hangulatát némiképp rontotta az igen csekély érdeklődés: előadókkal együtt sem értük el a húsz fős létszámot. Úgy tűnik, még mindig idegen számunkra az evangélium tanítása a közösségről – amit megérteni éppen ez a találkozás is segített (volna). *Sz. J.*

Ezután következtek a hétköznapok, melyeknek állandó napirendi pontja – Mária hónapja lévén – az esti szentmise előtt elimádkozott rózsafüzér és lorettói litánia volt. Szűzanyánk közbenjárását kérve imádkoztunk Európáért, a kontinens békéjéért, különösen a Közép-európai Katolikus Találkozón résztvevő nyolc országért. Jó volt látni, hogy ezen a héten nemcsak a hűséges, nap mint nap rózsafüzéért imádkozó idősebb híveink, hanem fiatalok is jelen voltak, több esetben ők vezették az imádságot. Talán épp a missziós hét hatására máskor is találkozunk velük ilyen imádságokon.

Hétfőn az esti szentmise után az ifjúsági hittanosok által szervezett közös imádságon vettünk részt, többen, mintegy ötvenen, mint más hasonló imaesteken. Fiatalok és idősebbek egy szívvel-lélekkel együtt imádkoztunk.

A május harmadika esti újlaki közös imádság Szent-Gály Kata két versét juttatta az eszembe:

Isten

*ha nevedet mondom
csak annyit tudok
hogy a Kimondhatatlant értem alatta
aki Valóság
de Titok
mint maga a lét
ki volna hozzám közelebb, mint Te
és ki volna tőled messzebb, mint én
a dolgok
amik között élek
betöltenek és lefoglalnak engem
Te mindent betöltesz
mégis független maradsz mindenektől*

Nem tudom, hányan gyűltünk össze az Oltáriszentség körül és hányan tettük elé őszintén a szívünket, de Ő ott volt. Hiszem, hogy a szervezés, az igyekezet közben (hogy szépen olvassuk a szentírási részt, megértsük, amit olvasnak, az énekhez megtaláljuk a helyes hangot, vagy a ne ügyetlenkedjünk a mikrofonnal) a lelkünkben megnyílt egy keskeny ösvény Isten részére, hogy ez a hét az Ő missziójának a hete legyen, ne csak a miénk.

Imádkozni

*belevonni Téged életembe
hogy minden tettemet
szeretet járja át
imádkozni
hogy ne váljék sivataggá
mint az a föld
mit nem hálóznak be vízerek.*

Uduary Anna

Kedden délelőtt a nyugdíjasklubba hívtuk a nyugdíjaskorú érdeklődőket. A Mária-kultusz magyarországi kialakulásáról szólt Kálmán Mária előadása és az azt követő beszélgetés. A jelenlévők sok régi Mária-énekünket is életre keltették, és elhatározták, hogy megkérik karnagyunkat, énekeljük időnként e feledésbe menő kincseket is a szentmisén. Nagy örömmünkre szolgál, hogy a nyugdíjasklub törzstagjain kívül négy vendég is volt ez alkalommal, sőt olyan is akadt köztük, aki a következő héten is eljött.

Szerda este ismét külső előadót vártunk: Moré Istvánt, aki évekig egyházmegyénk családpsztorációs referense volt. A *Mi lesz velünk, veletek?* című előadást nagy érdeklődés előzte meg, hiszen vagy szülő, vagy felnőtt gyerek oldalról sokan érintve vagyunk e témában. Ennek megfelelően a Szent Erzsébet hittanterem zsúfolásig megtelt, igaz sokan késve érkeztek. Több olyan család is volt, ahonnan két generáció is eljött az előadásra.

Május 5-én este a középkorú szülők és felnőtt gyerekeik kapcsolatáról hallhattunk előadást Moré Istvántól, aki az elméleti tudáson kívül sok tapasztalattal is rendelkezik e témában, hiszen 39 éve házas és négy felnőtt gyermek édesapja. Néhány gondolat az előadásból: 40 – 65 év közé tehető a középső felnőtt kor, 17– 22 év közé a gyerekkor

lezárása, utána ifjú felnőttkorról beszélünk. A szülő-gyerek kapcsolat sosem szimmetrikus. Az ember páratlan, megismételhetetlen teremtmény, erőszakosan nem lehet a gyereket sem megváltoztatni saját elgondolásunk szerint. Emberségünk lényege, hogy megkaptuk Istentől a megismerés és a szabadság képességét,

folytatás a 4. oldalon ⇨

⇒ folytatás a 3. oldalról

ezt gyerekeinknek is meg kell adni. Tanuljunk Istentől, a birtokló féltést legyőzve bizalommal és áldozatvállalással neveljük gyermekeinket. Építő és változó korszakok váltakoznak életünkben, gyermekeink felnőtté válásának időszaka is egy változó korszak. Krízisek, konfliktusok, reménytelenség jellemezheti, iránymutatásra szorulunk. Ugyanakkor a legtermékenyebb időszak a középkor, és ekkor kezd foglalkoztatni a végesség és halhatatlanság problémája is. Nagy szerepe van ilyenkor a hasonló emberekből álló kisközösségeknek, ahol problémáinkat elmondhatjuk, mások tapasztalatából tanulhatunk. Előadónk személyes példákkal illusztrálta ez elmondottakat: hogyan segítették házassági konfliktusaik megoldását Balázs fiuk „békéltető tárgyalásai”, majd Gábor fiuk ösztökélése a *Házasság hétvége* lelkeségi mozgalomba, ahol „kulcsot kaptak” a

problémamegoldáshoz. A szenvedés is gyümölcsözővé válik életünkben. Ezt főként akkor tapasztalták meg, amikor Balázs fiuk kartauzi szerzetes lett, így haza nem jöhet és szülei évente csak egyszer látogathatják. Ez eleinte nagy fájdalmat okozott, de később megélték, hogy mennyi jó indult el ebből a helyzetből, és nem csak fizikai együttlét létezik.

Az előadást közös beszélgetés követte, majd a szomszéd teremben agapé mellett kötetlen beszélgetés alakult ki. Pista, akit sokan régebbiről ismertünk, a fiatalokkal és az idősebbekkel is remekül szót értett, így csak késő este engedték útjára. Az előadásba beleszólt „meghallgatott ima” azóta már sokakhoz eljutott. Az estén elhangzottak további otthoni elmélkedésre sarkallták a résztvevőket, és azóta többször is szóba kerültek fiatal és felnőtt közösségekben is.

H. B. E.

Csütörtök este az irgalmasrendi Kozma Imre atya előadása volt a missziós program, amelyre hozzávetőlegesen kétszáz-an voltunk kíváncsiak.

Május 6-án az esti szentmise után hallgathattuk meg Kozma Imre atyának, a Máltai Szeretetszolgálat elnökének előadását *Jólét vagy jóllét* címmel.

Imre atya hangsúlyozta, hogy újdonsült EU-tagként se ringassuk magunkat illúziókba: ne feledjük, hogy a világ lakosságának 80%-a szegénységben él. Magyarországon is hasonló arányszámban beszélhetünk szegényekről, akiknek egyharmada kifejezetten nyomorog.

Jézus maga is szegény volt, tanítványait is az ő soraikból szólította. Tudjuk, mit válaszolt a gazdag ifjúnak. Két kincset hagyott ránk üdvösségünk zálogaként: az Oltáriszentséget és a szegényeket. „Szegények mindig lesznek közöttetek”, mondta, feladatul hagyva ránk a nélkülözők szenvedésének enyhítését.

Célunk nem a gondtalan jólét, hanem a jóllét magunk és mások számára. A jóllét azt jelenti, hogy jól érzem magam abban a közegben, amelyben vagyok. Az emberek jóllétét

kell szolgálunk. Jó, ha ez a jóllét a társadalom alapsejtjében, a családban kezdődik. A Jézushoz tartozás konkrét cselekedeteket kíván tőlünk. Egy bíboros mondta nemrég: Az Egyház jövője a szegényekben van. Az a kérdés, melléjük áll-e vagy sem.

Imre atya előadása szűkebb körben – agapé keretében – a Szent Margit teremben folytatódott. Itt már inkább gyakorlati kérdésekről esett szó: a karitászmunka nehézségeiről, az állami támogatás csökkenéséről, ugyanakkor a munkatársak szakképzettségének hivatalos megköveteléséről, állam és társadalom közömböségéről, az egyház nem elégséges odafordulásáról. Pedig fontos a hajléktalanok megmentése, lehetőség szerinti rehabilitálása. Imre atya szerint ha csak ötvenezer ember rendszeresen havi ezer forintot ad, a probléma megoldható, és ő ezt ősszel meg is fogja kísérelni. A jelenlévők egyhangúlag felajánlották támogatásukat.

Fábry Pál

Péntek este csendes szentségimádáson vehettünk részt, mintegy ötvenen éltünk ezzel a lehetőséggel. „Én nézem Őt, Ő néz engem.” A csendes leborulás, a hangosan ki nem mondott szavak is bizonyosan viszonzásra találtak.

Május 8-án, szombaton de. 10 órakor és du. 4 órakor vehettünk részt képviselőtestületünk világi elnökének, dr. Fejérdy Tamásnak templomunkat bemutató előadásán. Tamás építész és műemlékvédelemmel foglalkozó szakember, de előadásában elsősorban újlaki hívőként szólalt meg. Sajnos összesen csak ötven-hatvan ember szánta rá idejét, hogy meghallgassa annak a templomnak rövid történetét és művészettörténeti bemutatását, amelynek falai között hétről hétre részt vesz a legszentebb áldozaton. (Az előadásból csak izelítőt tudunk adni, az érdeklődőknek a Fejérdy Tamás és Márton fia összeállításában elkészült ismertető füzetet ajánljuk, ami hátul az újságoknál kapható 200 forintos áron.)

Belépve a templomba, szemünket vonzza a főoltár közepén felragyogó aranyozott szentségház: a benne lakó Oltáriszentség előtt hajtunk térdet, megvallva a valóságosan jelenlevő Istenben való hitünket. Ha körülnézünk, magunk is megállapíthatjuk, hogy nem egy gazdag megrendelő kíváncságra jött létre a templom, hanem újlaki őseink, a csaknem háromszáz éve élt németajkú hívek határozták el építését, ami több mint ötven évig tartott. A szöszék és a Szent Anna oltár más templomokból került ide, míg az oldalsó oltárok újlaki polgárok adományaiból létesültek. Ez magyarázza, hogy a kor „divatos” szentjei többször is szerepelnek.

Érdeemes figyelmesen szemlélni az apró részleteket is: az oltárok menzáját vagy az oltárhoz tartozó „mellékszereplőket”. Az egyik ilyen kedves ábrázolás a Mária oltár oromzatán levő két kis angyal, akik csengettyűjük nyelvét lefogva vigyáznak a szertartások zavartalanására.

A bemutató előadás végén a jelenleg zajló renoválási munkákról is szó esett. A már felújított szentély és két szekció mutatja, hogy érdemes adományainkkal segíteni a restaurálást. Folytathatjuk őseink hagyományát, megmutathatjuk nekünk is fontos, hogy méltó helyen imádhassuk Istent.

H. B. E.

Szombaton este hétkor a fiatalok sokat sejtető óriás társasjátéka kezdődött. A találkozási helyként megjelölt „zöld gömb” még az idősebb korosztály kíváncsiságát is felkeltette. Ez az este mintegy harmincöt fiatalnak jelentett önfeledt játékot.

EZ ÓRIÁSI VOLT! Mármost Újlak közös társasjátéka, amit a missziós hét keretei között hívott életre Gyarmathy Dóra, két segítőjével: Havasi Gergővel és Kenyéri Verával.

Örömteli időtöltés volt ez mindnyájunknak! „Színes” csapatokba rendeződve, rejtvényt fejtve kezdtük a játékot: a nyomok a pincébe vezettek. Ott aztán – miután kicsodálkoztuk magunkat a fantáziadús dekoráción – csapatnév-választással és indulóirással vette kezdetét az összeszokás és együttműködés.

Az óriási dobókocka és plüss kabalaállatok segítségével haladtunk előre a földre helyezett játémezőkön, újabb és újabb feladatokat teljesítve.

A csokievő verseny, a mocsárjárás ismerős feladat lehet mindenki számára, bár még sosem keltem át mocsáron hulló-karika segítségével! Kiderült, milyen gyorsan öltözünk-vetkőzünk, s az is, hogyan áll a csapatagoknak a rózsaszínű, virágmintás fürdősapka, nyakkendővel. (Mit mondjak: elsőprő volt a siker!)

Bekötött szemű óriások (langaléta ifjak) száguldoztak az Óriás cipőjében egy akadálypályán azért, hogy megszerezzenek gyermekjátékokat, amelyek alapján pontokat lehetett gyűjteni. Intellek-

tuálisabb (de semmivel sem könnyebb) feladatként pedig nyelvtörőket kellett felolvasni. Végül pedig mindenki elmondhatta, milyennek ismerte meg a másikat, hiszen mindnyájunk hátán egy felerősített lap várta, hogy leírhasuk a tapasztaltakat.

Felszabadult és vidám szórakozást jelentett ez a szombat este minden résztvevőnek. A társasjátékot óriási nyerevények követték: óriás túrórudik, kekszek, cukrok, csokik, óriás torták és óriás pezsgő. A jókedvünk is óriási volt, mire idáig – körülbelül fél tízre – eljutottunk. Az estét együttéklés és gitározás koronázta meg, ami jócskán belenyúlt az éjszakába.

Bár a missziós célnak még jobban megfelelt volna, ha „mindenki hoz magával még egy embert”, nekünk magunknak sem volt haszontalan ez az együttlét. Közlebb kerültünk egymáshoz, jobban beláthatunk a másik közösségbe, és talán szorosabbra fűződtek a baráti szálak is.

Köszönet és elismerés illeti a szervezőket és mindenkit, aki a háttérből bár milyen módon segítette a munkájukat! Reméljük, nem ez volt az utolsó társasjátékunk...

Jüling Erika

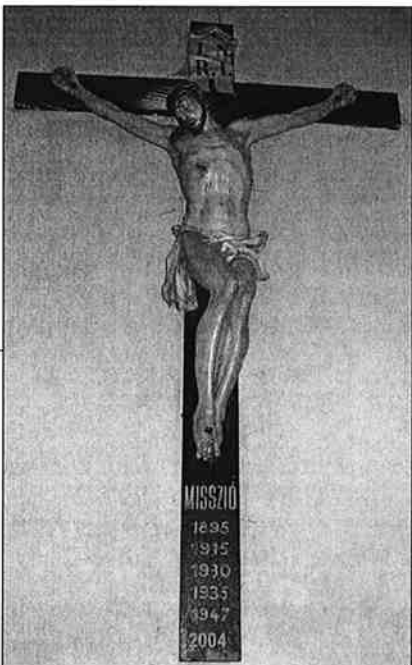
Vasárnap délelőtt került sor a gyermekeknek meghirdetett rajzpályázat eredményhirdetésére. A környező iskolákban és a plébániai hittanosok körében meghirdetett versenyen a család vagy a barátság témakörében rajzolhattak 14 évesnél fiatalabb gyerekek. Nehezen érkeztek be a pályaművek és igényes rajz csak néhány akadt. A szakmai zsűri mellett a közönség is szavazott: az előző napi templombemutatáson és a vasárnap 9 órás szentmisén részt vevő hívek. Három korosztályra bontva kerültek elbírálásra a művek, külön említést érdemel a 13 éves Szántó Emese rajza, aki a zsűri és a közönség díját is elnyerte. Sajnos az eredményhirdetésre is csak kevés gyerek jött el, pedig Szokolczai Judit – mint a héten már annyiszor – gyönyörűen megterített és finom süteményekkel megrakott asztallal várta a résztvevőket. A gitáros énekkar is igyekezett ünnepélyesebbé tenni az eseményt az azóta „verebek a falon” néven elhíresült akcióval: a plébániakert falának tetejéről énekeltek, hogy a kintieket becsalogassák, a bentieket szórakoztassák játékkal.

Vasárnap este, a missziós hét utolsó programjaként, templomunk kórusának előadása következett. A padokat megtöltő hallgatóság kíváncsian várta a sok új taggal bővült énekkar missziós műsorát.

Az újlaki missziós hét záróakkordjaként hangzott el a Sarlós Boldogasszony kórus ünnepi műsora május 9-én vasárnap este templomunkban. Tóth Miklós Zsolt karnagyunk életútjának állomásait tanúságtevően szőtte bele az előadásba: ahogyan az Isten-kereséstől – amikor „kezdett kilátni önmagából” – a megtaláláson át eljutott a háláig. Az allelujába mindnyájan egy szívvel és lélekkel kapcsolódtunk be.

A szépszámú, lelkesen éneklő kórustagok rendhagyó, baráti műsorral örvendeztették meg a hallgatóságot. Hála Istennek sokan voltunk! Az est Mária köszöntésével kezdődött és a végén is Boldogasszony

Mint ahogy azt a missziós kereszt év-számaiból is láthatjuk, utoljára 1947-ben volt misszió templomunkban. Elődeink hogyan rendezték meg és milyen sikerrel – nem ismeretes. A most lezajlott missziós hét eredményességét sem lehet kifejezni számokkal, nem mérhetjük le a sikert vagy a sikertelenséget a résztvevők és a meghívottak arányával. Jézus is bőkezűen szórta a magot...

anyánkat szólította meg. A vendég orgonista, Fischer Tamás Bach zenéjének megszólaltatásával még ünnepélyesebbé tette a missziós hét lezárását.

A miatyánk parafrázisa egygé kovácsolt bennünket, és szívünkben örömteli hálával köszöntük meg a hét sok gazdag programját. A ráadásként közkívánatra elhangzott „kopogtatós” spirituálé valóban kinyitotta a szíveket.

György atya megköszönte a koncertet és a mögötte rejlő sok fáradozást. A résztvevők jó hangulatú agapéval búcsúztatták a szép, eseményekben gazdag missziós hetet.

Reglevich Lászlóné

A 100. zoltár soraival köszönjük meg Urunknak a missziós hét ajándékait:

*Menjetek be kapuin hálaadással,
Tornácain át dicséretekkel,
Áldjátok az Ő szent nevét!
Mert jó az Úr, örökkévaló az Ő kegyelme,
És nemzedékről nemzedékre
való az Ő hűsége.*

Havasi Edit

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Június 12-től a nyári miserend lép érvénybe, szombat és vasárnap az esti szentmisék 19 órakor kezdődnek!

Nyári miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰
szombat: 6³⁰, 19⁰⁰
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és első szombaton az esti misék után.

Zsolozsma: kedd és péntek 7; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétköznapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰-18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben

Júniusi program:

Június 1.: Látogatás a Parlamentben

Június 8.: Évzáró beszélgetés

Szeptemberig szünetel a nyugdíjasklub

Napközi

Ne unatkozz otthon, gyere, itt igazi barátokra lelhetsz, érdekes programok várnak!

Idén az újlaki plébániai napközi három héten keresztül, június 14-től július 2-ig tart.

Várjuk a résztvevőket és az önkéntes segítőköt. További tájékoztatás a 9-es szentmisék után.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Kocsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Júniusi naptár

máj.30.V. **Pünkösdvasárnap**

máj.31.H. **Pünkösdhétfő**

5. Szo. Jótékonyági műsor este 7-kor

6. V. **Szentháromság vasárnapja**

10. Cs. Képviselőtestületi ülés este ½ 8-kor

11. P. Dr. Szuromi Szabolcs atya előadása

13. V. **Úrnapija, Pádai Szent Antal**

15. K. **Árpádházi Boldog Jolán**

18. P. **Jézus Szent Szíve**

21. H. **Gonzága Szent Alajos**

24. Cs. **Keresztelő Szent János születése**

27. V. **Szent László király**

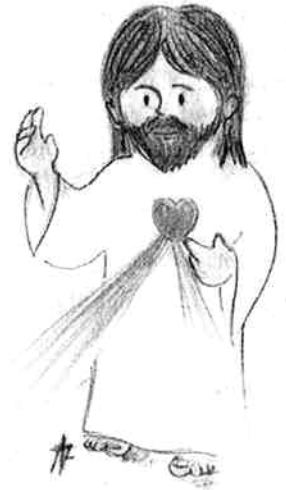
29. K. **Szent Péter és Pál apostolok**

júl. 2. P. **Sarlós Boldogasszony, templomunk búcsúnapija**

Az esti szentmise után a Sarlós Boldogasszony kórus hangversenye

júl. 4. V. **Templomunk búcsúünnep, János atya aranymiséje ½ 11-kor**

Gitáros mise a hónapban: 20-án 9 órakor

Hírek, hirdetések

❖ Június 5-én, szombaton az esti szentmise után kb. 7 órakor veszi kezdetét a fiataljaink nyári táborozására és a nagydíjű közönség szórakoztatására létrehívott **Jótékonyági műsor**. A műsort képzőművészeti kiállítással kívánjuk egybekötni, amelyre kérjük és várjuk az újlaki művészek alkotásait.

❖ Június 10-én este a szentmise és a szentségimádás után ½ 8-kor kezdődő gyűlésre várjuk képviselőtestületünk tagjait.

❖ Június 11-én, péntek este ½ 7-kor Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm tart előadást **Az Eucharisztia és az egyházi közösség** címmel a Szent Erzsébet hittanteremben. Mindenkit szeretettel várunk!

❖ **Ministránstalálkozó.** Sok szeretettel várunk minden ministránst június 12-én, Savio Domonkos szenttéavatásának 50. évfordulóján Óbudán a szaléziaknál. A találkozó 10 órakor kezdődik.

❖ Július 2-án, templomunk búcsúnapiján lesz a **Sarlós Boldogasszony kórus zárókoncertje** templomunkban.

❖ Július 4-én templomunk búcsúját különösen ünnepélyessé teszi, hogy a ½ 11-es szentmisét az aranymisés János atya mutatja be.

Karizmák ünnepe

A nap mottója: „KRISZTUS, EURÓPA REMÉNYE”

Május 31-én, pünkösdhétfőn az Esztergom-budapesti Főegyházmegye majálisra hívja a főegyházmegye intézményeit, plébániáit, családjait, ifjúsági csoportjait, lelkeségi mozgalmait és szerzetesközösségeit Máriaremetére.

A tizedik alkalommal megrendezésre kerülő majális kötetlen hangulatú együttlésre, találkozásra és ismerkedésre kínál lehetőséget. Máriaremetén a kegytemplom körüli parkban mintegy negyven sátorban és egy szabadterei színpadon mutatják be életüket, értékeiket a közösségek. Az egész napos rendezvényt kézműves foglalkozásokkal, játékokkal, beszélgetésekkel színesítik a sátrak házigazdái, a színpadon zenés, énekes, prózai fellépésekre kerül sor.

A nap programja: 9.00 Színpadi program, közösségek csoportok sátras bemutatkozása, 11.00 Erdő Péter bíboros úr látogatása a sátraknál, 13.00 Beszámoló az egyházmegyei misszió programjának egy éves tapasztalatairól. Témacsoportok: plébániai misszió, kórházmisszió, cigánymisszió, iszákmentő misszió, Eucharisztia ünneplése a plébánián. Vezető: Kató Csaba hitoktatási koordinátor, 14.15 Erdő Péter bíboros úr előadása az Egyház helyzetéről Európában, 14.45 Szentségimádás, 15.30 Ünnepi szentmise Erdő Péter bíboros úr vezetésével, 17.00 Csendes hálaadó éneklés.

Az eseményről a pünkösdkor induló Magyar Katolikus Rádió élő közvetítést ad, valamint megjelenik ez alkalomra az egy éve útjára bocsátott főegyházmegyei újság pünkösd száma.